

Kemény szív vs. engedelmes szív

Alkalom: vasárnap de.
Dátum: 2020.07.05.

Ige: 2Móz 7,1-14 (BK szombati ige)

Péld 17,3 Az ezüsthöz tégely kell, az aranyhoz olvasztókemence, de a szívek vizsgálója az ÚR.

1Pt 5,5 Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

1. Kedves Testvéreim a Krisztusban!

Nagyon nehéz Istennek engedelmeskedni – ebben úgy gondolom, mindnyájan egyetértünk. Ezekben a napokban olvassuk a Református Bibliaolvasó Kalauz szerint Mózes 2. könyvéből azt a nagyívű történetet, ami Mózes születésével kezdődött. Őt a fáraó könyörtelen rendelete miatt szülei kétségbeesetten rejtegették egy ideig, majd a Nílus vizére tették. A történetet tovább olvasva megismertük azt is, hogy a királyi palotában felnevelkedett Mózesnek azért kellett elmenekülnie a pusztába, mert úgy rendezett el egy vitát, hogy megölte az egyiptomi munkafelügyelőt, mert az egy rabszolga héber férfit megvert.

Így Mózes végül a pusztában Jetrónál, Midján papjánál talált menedéket, aki később feleségül adta hozzá a lányát, Cippórát. Tulajdonképpen Isten fantasztikusan bölcsen úgy rendezte az eseményeket, hogy minden történés Mózes életében, minden jó dolog és minden nehézség, üldöztetés abban segítette őt, hogy Izrael vezetőjévé váljon, hogy betölthesse Istentől kapott küldetését.

Annak ellenére, hogy látjuk a történetből, hogy az Úr minden szempontból alaposan felkészítette Mózeszt a küldetésre, Mózes többször is vitatkozik és ellenkezik Istennel, mert semmiképpen sem akarta elvállalni a feladatot. Talán azt is mondhatnánk, hogy bizonyos értelemben Mózesnek is kemény volt a szíve.

De nem véletlenül **nem** mondja Mózesről a Biblia azt, hogy kemény volt a szíve. Mózesre ugyanis értette, hogy mit kellene tennie, mire kérte őt Isten. Mózes tökéletesen tisztában volt Isten nagyságával, hatalmával és mindenhatóságával, ezért nem volt gőgös vagy beképzelt Istennel szemben. Mózesnek egyszerűen nem akaródzott szembeszállni a fáraóval, hiszen nem olyan régen még a királyi udvarnak megbecsült tagja volt, akit a fáraó lánya mentett meg a pusztulástól.

Mózes tudta jól, hogy neki nincs esélye a fáraóval szembeszállni. És még nem volt elég hite Isten erejére ráhagyatkozni. Neki ebben kellett növekednie: az engedelmességben és a hitben.

Végül azonban hiábavaló volt minden kifogás és nyafogás, mégiscsak elindult Mózes, és visszament Egyiptomba a fáraóhoz. A küldetés nagyon egyszerűen megfogalmazva az volt, hogy mondja meg a fáraónak: engedje el Izraelt, hogy a nép áldozhasson a pusztában Istennek. Ha azonban nem engedi el a népet, akkor az egyiptomiak elsőszülöttei lesznek az áldozatok, köztük a fáraó elsőszülött fia is.

2. Többször is találkozunk a történetben egy nagyon megdöbbentő mondattal, amit az Úr mond ki: „**én megkeményítem a fáraó szívét**”. Ezt olvassuk már a 4. fejezetben is, majd a 7. részben is hallhattuk az előbb.

Hogyan kell azt érteni, hogy Isten az, aki megkeményíti a fáraó szívét, majd pedig jól megbünteti a fáraót, mert kemény a szíve?

A szív keménységével kapcsolatban olvastam egy nagyon érdekes dolgot. Az egyiptomiak hiedelem világában az a gondolat élt, hogy miután az ember meghal, a túlvilágon lemérik az ő szívét az ítélet csarnokában. Akinek a szíve nehéz volt, az az ember bevallotta a bűnét, majd elítélték őt a bűne miatt.

Az itt maradt hozzátartozók azzal próbálták megmenteni az elhunytat a túlvilági büntetés-től, hogy szívére helyeztek egy szent szkarabeusz bogarat jelképező és ahhoz hasonló követ. A kő súlya nem engedte, hogy bevallja a bűneit, ezért a hiedelem szerint az elhunyt nem jutott ítéletre.

Történetünkben Isten azzal, hogy megkeményítette a fáraó szívét, végül is elérte azt, hogy a fáraó bevallotta a bűnét. A későbbiekben háromszor is olvashatjuk azt, hogy a fáraó kimondja: vétkeztem. Így mivel háromszor is bevallotta, hogy vétkezett, a saját hite, hiedelem világa szerint jutott ítéletre. Isten így fordította visszájára a fáraó saját hitét.

Másrészt pedig a történetben hétszer is olvashatjuk azt, hogy a fáraó megkeményítette a saját szívét. Legyen az a házi feladat, hogy a napi bibliaolvasás során keressük meg ezeket a helyeket Mózes 2. könyvéből. A szív megkeményítése számunkra azt jelenti, hogy a fáraó olyan annyira hatalmasnak képzelte magát, hogy meg sem fordult a fejében, hogy létezhet nála nagyobb hatalmú úr a földön. Egészen pontosan a fáraó istennek, isteni hatalommal rendelkezőnek hitte önmagát.

Érdeemes felidézni, mit mondott erről Pál apostol a Római levél 9. részében:

¹⁴Mit mondjunk tehát? Igazságtalan az Isten? Szó sincs róla! ¹⁵Hiszen így szól Mózeshez: „Könyörülök, akin könyörülök, és irgalmazok, akinek irgalmazok.” ¹⁶Ezért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené. ¹⁷Mert így szól az Írás a fáraóhoz: „Éppen azért emeltelek trónra, hogy megmutassam rajtad hatalmammat, és hogy hirdessék nevemet az egész földön.” ¹⁸Ezért tehát akin akar, megkönyörül, akit pedig akar, megkeményít. (Róma 9,14-18)

Az Úr tehát példaként állította elénk még a hatalmas fáraót is, hogy nekünk ne legyen kemény a szívünk, és értsük meg azt, hogy az Úr kegyelme ajándék. „Kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka.” – mondja egy másik helyen az Írás (Ef 2,8)

Visszatérve Mózes 2. könyvéhez, a 7. fejezet első versében azt olvassuk: „¹Az ÚR azt mondta Mózesnek: Lásd, olyanná teszek a fáraó előtt, mintha isten volnál. Testvéred, Áron pedig a prófétád lesz.” Vagyis Mózes képes lesz olyan jeleket tenni, amire csak és kizárólag a Mindenható Isten képes. Isten felhatalmazott nagykövete lesz Mózes mind a fáraó előtt, mind pedig a nép előtt. Áron pedig helyette fog beszélni, ezt jelenti az, hogy a prófétája lesz.

3. Kedves Testvérek! Az Ige által Isten most bennünket szólít meg. A Példabeszédek könyvének 17. részben azt olvastuk, hogy **Az ezüsthöz tégely kell, az aranyhoz olvasztókemence, de a szívek vizsgálója az ÚR.** Az 1Pt 5,5-ben pedig ezt mondja az Írás: **Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.**

Azt hiszem, ez az az Ige, mely még tovább segít bennünket a történet megértésében. Isten ellenállt a gőgös fáraónak, ez pedig abban nyilvánult meg, hogy megkeményítette a szívét.

És azt gondolom, hogy ez az az Ige, mely bennünket is önvizsgálatra indít. Amikor az Úr megvizsgálja a mi szívünket, akkor milyennek látja azt? Kemény, gőgös, rideg, érzéketlen, hitetlen, makacs és önfejű szívet lát bennünk? Vagy pedig engedelmességet lát a szívünkben?

Tartsunk önvizsgálatot! A cselekedeteink milyen szívre utalnak? Csak vasárnapi keresztyének vagyunk, akik hétköznap már nem beszélnek kegyesen, nem gondolkodnak Isten szerint, és nem élnek az Úr akarata szerint?

Vagy pedig engedelmes a szívünk, és ezért hétfőtől szombatig is úgy élünk, ahogy azt vasárnap az istentiszteleten elhatároztuk? Adja meg az Úr, hogy hitünket meg tudjuk mutatni cselekedeteinkben!

4. Kedves Testvérek! Nagyon nehéz Istennek engedelmeskedni – ebben úgy gondolom, mindnyájan egyetértünk. De miért is annyira nehéz Istennek engedelmeskedni?

a. Az egyik ok, hogy nem szeretünk Istenre hallgatni, mert azt gondoljuk, hogy ha Istenre hallgatunk, és neki engedelmessé válunk, akkor beszűkül az életünk, akkor leszűkülnek a lehetőségeink. A Sátán elhiteti velünk azt, hogy Isten el akar tőlünk venni valamit (időnket, sikereinket, lehetőségeinket, szabadságunkat, pénzünket, stb.)

Ezzel szemben, amikor engedelmessé válunk Istennek, akkor új lehetőségek nyílnak meg előttünk. Kiteljesedik az életünk. Ezt én is sokszor megtapasztaltam. Úgy érezzük, hogy míg korábban szinte egyhelyben toporogtunk, addig most szárnyalunk előre.

Ez történt egykor Ábrahámval is, amikor Lót elvált tőle. Lót olyan területet szemelt ki magának, ami zöldellő, és kiváló legelőnek tűnt nyájai számára. Végül eljutott Sodoma és Gomora vidékére, ahol emberi mivoltukból és erkölcsiségükből kifordult emberek laktak. Teljesen beszűkült Lót és családja élettéré. Végül a pusztulás elől csak Lót és két lánya tudott megmenekülni.

Ábrahám azonban engedelmessé vált Istennek. És csodálatos az, ahogyan végül kiteljesedett az élete.

b. A másik ok, hogy nem szeretünk Istenre hallgatni, mert a körülöttünk élőkől is azt látjuk, hogy vagy teljesen istentelen életet élnek, vagy csak szavaikban keresztyének. Ennek ellenére sokan közülük nagyon sikeresek és eredményesek munkájukban. De ne irigyeld a bűnösök pillanatnyi szerencsáját figyelmeztet a 37. zsoltár. A fáraónak is milyen nagy hatalma volt. Istennek képzelte magát. Mégis egyszerű emberként fulladt bele a Vörös-tengerbe, amikor Izrael népet üldözte.

Lássuk meg azt, hogy a kemény szív mögött is, és az engedetlen szív mögött is ugyanaz áll: a Sátán, aki mindent elkövet, csak hogy Isten gyermekeit elfordítsa az engedelmességtől, hogy felszínessé tegye a hitüket, felszínessé tegye a keresztyénségüket, az engedelmességüket.

Nem tudom mennyire tudatosult bennetek az, hogy modern világunkban milyen sok hamisítvány létezik? Első ránézésre azt hisszük, hogy valódi fa parketta van letéve a földre, de csak jó a nyomdatechnika, mert valójában csak linóleum vagy laminált padló. Azt hisszük, hogy fa gerenda van a mennyezeten, de valójában csak hungarocellból van. Azt hisszük, hogy az autó karosszériája vasból van. Aztán elég kicsit megkocogtatni, és kiderül, hogy valami műanyag az egész. Számptalan helyen és módon csapják be a szemünket, és képesek mindent elhitetni velünk, hogy valódi. A bizsuk világát éljük, amikor hihetetlen jó másolatokat készítenek ékszerekről és virágokról egyaránt, és semmi sem az, aminek látszik.

Innen már tényleg csak egy lépés az, hogy mi is ilyen látszat hívők, látszat Krisztus-követők legyünk, akik úgy tesznek, mintha imádkoznak, úgy tesznek, mintha hinnének Istenben, mintha komolyan vennék a hitüket. A valóság azonban egészen más, de a valóságot az ember megpróbálja nagyon jól eltakarni.

Azt mondja az Ige: **Az ezüsthöz tégely kell, az aranyhoz olvasztókemence, de a szívek vizsgálója az ÚR.** Egyszerűen nekünk van szükségünk arra, hogy az Úr időről időre megvizsgáljon minket, hogy próbára tegye hitünket, emberségünket és keresztyénségünket, hogy meglássa és mi is meglássuk azt, hogy milyen szív van bennünk: kemény szív vagy pedig engedelmes szív?

Az a jó hír, hogy **„nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az ÚR – , hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.”** (Ez 18,23) Az evangélium az, hogy Isten elküldte egyszülött fiát, Krisztust, hogy ha hiszünk Őbenne, el ne vesszünk, hanem örök életünk legyen. (Jn 3,16)

5. Testvéreim! Talán most mi is próbák súlya alatt vagyunk. Különböző próbák, betegségek, akár a korona-vírus járvány, akár bármi más nehézségek által Urunk a mi szíveinket vizsgálja meg. Vajon kemény és konok szívvel szegülünk Neki ellen, vagy pedig engedelmes szívvel várjuk, hogy tervének részei lehessünk, és így kiteljesedhessen a mi életünk?

Ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, akkor hogyan látjuk saját életünket? Erre a kérdésre mi hogyan tudunk felelni?

De az igazán súlyos kérdés az, hogy Mindenható Istenünk hogyan látja a mi földi életünket? Az Ő mércéje szerint kemény a szívünk vagy pedig engedelmes?

Legyen valóban engedelmes szívünk lenne az Úr iránt! Valljuk be Neki vétkeinket, esendőségünket, hogy kegyelme által, Jézus Krisztus kereszten elszenvedett haláláért nekünk bűnbocsánatot adjon! Ámen.

Loment Péter lelkész